

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάττειται υπό τοῦ Ἰδιοῦ καὶ ἐκδοῦνται ἐκ τῆς ἑξαετίας ἀπὸ τοῦ κατ'ἐξοχὴν παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμματος, ἀληθεῖς παρασχεθὲν εἰς τὴν χάριν ἡμῶν διαφροσίνης καὶ ἀπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριστείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἡμετέρον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΕΥΝΑΦΟΡΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἑσωτερικοῦ :</p> <p>Ετησίαι δρ. 8,— Εξαμηνίος 4,50 Τρίμηνος 2,50</p> <p>Ἐξωτερικοῦ :</p> <p>Ἐτησίαι φρ. 10,— Εξαμηνίος 5,50 Τρίμηνος 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦντι τὴν 1ην ἰσίου μηνός.</p>	<p>ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879</p> <p>ΔΙΕΤΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.</p> <p>Αἰετὸν τῶν Πρακτικῶν, Ἑσπερ. λ. 10. Ἑσπερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὀδὸς Ἐδριεῖων δρ. 38, παρὰ τὸ Βαθρῆκιον</p>
--	---	---

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος. Ἐν Ἀθήναις, 18 Δεκεμβρίου 1910 Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 8

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων:— Τῆν 13 τοῦ Τρυγητοῦ, ὅταν ἡ Συμβασιμὴ Συνέλευσις ἐτελέσασκε τὰς ἐργασίας τῆς, εἰς τὸ Παρίσι ἐξεργάσθη σάσις. Ὁ στρατηγὸς Ναπολέων Βοναπάρτης ἐπεφορτισθὲν νὰ τὴν καταστείλῃ καὶ ἐκπαινεθῆσθε τοὺς στασιαστὰς, τοὺς συνθηροισμένους εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ρόκκου. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ γάμος Πιθνήδης Κορμῆς, πατέρας τοῦ μικροῦ Θεμιστοκλέους-Λουδοβίκου. Ὁ Λουδοβίκος μὲ τὴν μικρὰν φίλην τὴν Λευκοθέαν, μαθητευομένην χορευτίαν, ἐπεχείρησαν νὰ ὑπάγουν ἕως ἐκεῖ, ἀλλὰ τὸ κανὼν τοὺς ἐπέρομαζε καὶ τοὺς ἐνύφιστον ὀπίσω εἰς τὸ παρθεῖον, ὅπου ἐφύλασσον μὲ τὴν χονχίαν τῶν καὶ ἔκαμαν σχέδια περὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἐνῶ τὰ δύο παιδιὰ ἐπερνούσαν τὸσον ὥρα τὴν παραγῶδην ἑσπέραν τῆς 13 τοῦ Τρυγητοῦ, ὁ Βοναπάρτης ἔκαμνε τὴν εἰσοδὸν τοῦ εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν, εἰς τὴν ὅποιαν ἐμελλε νὰ μείνῃ τὸσον ἐνδύξως ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη.

Τὴν ἐνδεκάτην ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ θέατρον Φαιντώ καὶ ἀνελαμβανε τὴν διεύθυνσιν τῆς μάχης. Εἰς τὴν μίαν αἰ στασιασταὶ ἦσαν νικημένοι, ἀλλὰ διακόσια πτώματα ἐκάλυπταν τὰς βαρυδάς τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ρόκκου.

Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ τὸ πτώμα τοῦ ράπτου Κορμά.

Ἡ τύχη ἔχει τοιαύτας εἰρωνείας! Τοφλωμένος ἀπὸ τὸ μῖσος τοῦ ἐναντίον πάσης ἐξουσίας, ὁ ἀδιόρθωτος ἐπαναστάτης εἶχεν ἀναμιχθῆ ἡρώδης νὰ τὸ εἰξέδρῃ μὲ τοὺς ἄχθους τῆς Δημοκρατίας τοῦ, καὶ εἶχε πῆσθ ὑπὸ τὰς δημοκρατικὰς σφαῖρας, εἰς τὰς τάξεις ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἤρχετο νὰ πολεμήσῃ!

Ὁ γηραιὸς πατριώτης, ὁ πολεμῆσας τὸσον γενναίως ὑπὸ τὸν Διουριστὴ εἰς τὸ Βαλλὸ καὶ εἰς τὸ Ζεμμάπ, ἐπέπρωτο νὰ φορευθῆ ἀδόξως καὶ παραλίτως, ὑπὸ τοῦ νεκροῦ ἐκείνου στρατηγού, τοῦ ὁποίου πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε πάθῃ τὰ μέτρα δια μίαν καινούριαν σπολήν!

Γαίτων ἔμπορος, ἐπιστρέφων εἰς τὸ

μαγαζὶ τοῦ καὶ ἰδὼν τὸν Θεμιστοκλῆ εἰς τὴν ὄραν τοῦ ἰδικοῦ του, τῷ ἀνήγγειλε τὴν ὀλιβερὰν εἰδήσιν:

— Τὶ κάνεις ἐδῶ, μικρὸ Κορμά; ὁ πατέρας σου σκοτώθη ἀπὸ τὸ στρατηγὸν Βοναπάρτη εἰς τὸν Ἅγ-Ρόκκο!

Εἰς τὰς λέξεις αὐτὰς ὁ μικρὸς ὀλιγον ἔλειψε νὰ λιποθυμήσῃ. Ἄν δὲν τὸν ἐκρατοῦσεν ἡ Λευκοθέα, ὃὰ ἐπιπτεν... Ἡ εἰδήσις τῷ ἐφάνη τὸσον φοβερά, ἀλλὰ καὶ τὸσον παρὰδόξος, τὸσον ἀδύνατος!

— Δὲν τὸ πιστεύω! ἀνέκραξε μὲλις συνήλθεν ἀπὸ τὴν πρῶτην κατάπληξιν· γιὰ τὴν θὰ ἐσκότωναν τὸν πατέρα μου, τὸν καλὸν πατριώτη, τὸν δημοκρατικόν... Καὶ ἀφίσας τὴν Λευκοθέαν, ἡ ὅποιε ἔλλαιε, ἤρχισε νὰ πρέχῃ μὲ ὄλην τὴν δύναμιν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν. Τὰ περιχώρα ἦσαν σχεδὸν ἔρημα καὶ ὅλοι οἱ δρόμοι ἐφυλῶσαν ἀπὸ στρατιώτας.

Αὐτοὶ ἠθέλησαν νὰ ἐμποδίσουν τὸ παιδί, ἀλλ' ὅμως ἤκουσαν ὅτι ἐπήγαν νὰ εὔρη τὸν πατέρα τοῦ ποῦ ἐσκοτώθη, τὸ ἐλυπῆθησαν καὶ τὸ ἄρισον νὰ περάσῃ εἰς τὸ κενὸν τετραγώνον, ὅπου κατέκειντο τὰ πτώματα τῶν θυμάτων. Ἰπὸ τὸ φῶς τῶν δάδων καὶ τῶν φανῶν ποῦ ἐφύτιζαν τὴν ἀπαισίαν αὐτῆν σκηνήν, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνεγνώρισε γρήγορα τὴν μητέρα του, ἡ ὅποιε ἔλλαιεν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ συζύγου τῆς.

«Διδάσκαλε, εἶπεν ἡ Λευκοθέα, ἰδοὺ ὁ φίλος μου Θέμης!» (Σελ. 23, στ. α')

νέλευσιν ὅτι ἦτο νικήτρια... Ἐπροχώρει ὠχρὸς καὶ σιωπηλὸς ἐπὶ τοῦ βραδυπορευόντος ἵππου τοῦ, καὶ ἐφαινετο ὡς νὰ ἐμετροῦσε τοὺς νεκροὺς, ἀκομῆ δὲ καὶ ὡς νὰ ἐντρέπετο διότι εἶχεν ἀναγκασθῆ νὰ διευθύνῃ τὰ κανόνια τοῦ ἐναντίον Γάλλων, συμπολιτῶν του... Ὅταν ἔφθασε πλησίον τοῦ συμπλέγματος, τὸ ὅποιον ἀπετέλουν ἡ μητέρα καὶ τὸ παιδί κλαίοντες ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ ράπτου, ἐσταμάτησε, προσπαθὼν νὰ

Ἐτραξε καὶ ἐρρίθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς.

— Μαμμάκα μου! ἀνέκραξεν ἄληθεια λιπὸν, ὁ μπαμπᾶς σκοτώθη;

— Ἰδές, παιδί μου, τῷ εἶπεν ἀπλῶς ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα, δείχνουσα τὸ ἀκίνητον σῶμα τοῦ ράπτου, στηριγμένον εἰς τὰ κάγγελα τῆς ἐκκλησίας· ἰδές τὴν ἔκαμαν τὸν κακόμοιρον τὸν ἄντρα μου! ἰδές τὴν ἔκαμνε ὁ Βοναπάρτης τὸν πατέρα σου!

Ὁ Θεμιστοκλῆς ἐγονάτισε κλαίων καὶ ἠσπᾶσθη εὐλαβῶς εἰς τὸ μέτωπον τὸν γέροντα ἐπαναστάτην.

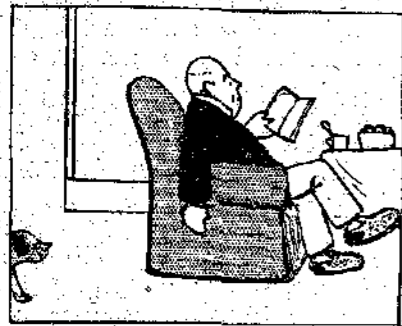
Τὴν στιγμὴν ἐκείνην μίαν στρατιωτικὴν συνοχία, τῆς ὁπείας προηγαῖο ἦλθ ὑπόσχεσιν, ἐπρόβαλεν ἀπὸ τῆν γωνίαν τῆς δόξου ἁγίου Ὀνωσίου.

Ἦτο ὁ Βοναπάρτης, ὁ ὁποῖος ἔκαμνε μίαν τελευταίαν περιπολίαν, πρὶν ὑπάγῃ νὰ ναγαγείλῃ εἰς τὴν Συμβετικὴν Συ-

«Διδάσκαλε, εἶπεν ἡ Λευκοθέα, ἰδοὺ ὁ φίλος μου Θέμης!» (Σελ. 23, στ. α')

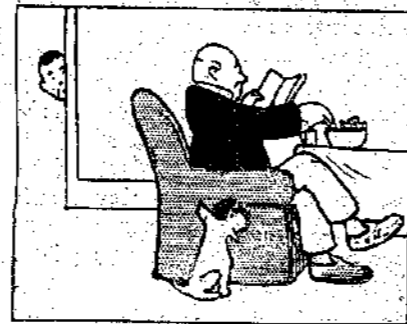
ΜΙΑ ΚΑΤΕΡΓΑΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΤΟΥ

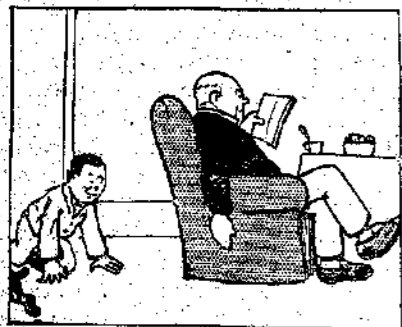
Ο Άζώγ: — Άς γλύψω λιγάκι το χεράκι του αφεντούλη μου, μήπως και μου δώσει πάλι κανένα σβουλάκι ζαχαρούλα...

Ο κύριος Αγαθόπουλος: Έσού είσαι, σβουλάκι μου; Έσού είσαι, Άζωράκι μου, χρυσό μου; Τι θέλεις πάλι, γλυκό μου παιδί!...

Ζαχαρούλα, έ;... Στάσου να σου δώσω, έγω, χρυσό μου, ένα σβουλάκι, να το τραγανίσης και να μου γλυκαθής... Νά!

Ο Τότης: — Νά μια ιδέα! Άν έκανα κ' έγω το ίδιο;... Για να ίδούμε!

Ο κύριος Αγαθόπουλος: — Πάλι έσού είσαι, Άζώγ; Και πάλι ζάχαρι θέλεις, κατεργάρα μου;... Νά, πάρε, άκόμη ένα σβουλάκι, και άφρό με πιά φραγκο να διαβάσω...

γαράκι μου;... Νά, πάρε, άκόμη ένα σβουλάκι, και άφρό με πιά φραγκο να διαβάσω...

Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

[Το θανατόσιον τούτου διήγημα, αναφερόμενον εις την εν Αθήναις διδασκαλίαν του Αποστόλου Παύλου και την εν αυτώ ιδρυσιν της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας, εγράφη υπό του Γάλλου ακαδημαϊκού Emile Gebhart, δημοσιεύθη δε αρχάτως εις την «Grecia», τόν νέον παρισινόν περιοδικόν, τό δασίον δημοσιεύει απολυτικώς έργα αναφερόμενα εις την Ελλάδα ή έργα συγγόνων Ελλήνων συγγραφέων μεταφρασμένα εις την γαλλικήν. Δύο ώραται εικόνας, αι όποιαί τό συνοδεύουν, θα δημοσιευθόν με τό τέλος του εις τό προσεχές.—Σ.τ.Δ.]

Ο Απόστολος Παύλος εξήλθεν από τόν Άρειον Πάγον πολύ συγχυσμένος. Είχεν ομιλήσει ενώπιον τών Αθηναίων αρχόντων περί του Άγνωστού Θεού, του όποιου είχαν ήδη τό αίνιγματώδες ίχνος χαραγμένον επί στήλης, εις τό ήμίφως κάποιος στοάς. Πολλήν ώραν επίστευαν ότι ο λόγος του εγοήτευε τούς ώραίους εκείνους γέροντας, επειδή τόν ήκουαν με προσοχήν, αλλά μόλις ήρχισε να ομιλή περί Ιησού Χριστού αναστάσαντος εκ νεκρών, γέλιωτες κατ' αρχάς συγκρατημένοι, κατόπιν φίθυρος άγανακτήσεως και τέλος θορυβός σαρκαστικός διέκοψαν τό κήρυγματόν. «Θά σε ακούσωμεν άλλην ήμέραν όταν θα έχωμεν καιρόν, εφώναξαν εγειρόμενοι, διότι αυτήν την ώραν αι ασλητριδες παίζουν υπό τούς πλατάνους του

Τλισσοῦ». — Και ο Άπόστολος περιλυτός, ταπεινωμένος, κατήλθε προς την πόλιν διά της τραχείας κλίμακος της λατομημένης επί του βράχου, εκεί πλησίον της Ακροπόλεως.

Ητο μεσημερι. Το λευκόν φώς έπιπτε γαλήνιον από του αιθρίου ουρανού επί τών λευκών οικιών της πόλεως, επί τών μαρμαρίνων ναών με τάς χρυσοκρίνους αποχωρήσεις και επί της ληθαργούσης εξοχής. Ο Παύλος ύψωσε τούς όφθαλμούς προς την Ακρόπολιν και έξαφνα, θαυμάθεις, έκλινε την κεφαλήν. Ησθάνετο τόν εαυτόν του οίονει καταβεβλημένον υπό της θρησκευτικής δόξης τών Αθηναίων. Είς τό Τερρόν αυτό πάσης ποιήσεως και πάσης σοφίας, ο μικρόσωμος Έβραίος της Ταρσοῦ ανέκάλυπτε μιαν ανθρωπότητα πολύ προηγμένη, πολύ υπερήφανον, ή όποια δεν ήθελε διόλου να έννοήση τό μυστήριον του Έσταυρωμένου. Θα τόν ήκουαν ίσως, άφελή προφήτην ενός Θεού όλιγώτερον τρομεροῦ από τόν Σέραπιν, δεν θα τόν έκακοποιούν, ούτε θα τόν απέδιωκαν από την εύγενή πόλιν, αλλά διά ποίου θαύματος θα κατώρθωνε να συγκινήση την ψυχήν του λαού εκείνου, ο όποιος δεν έλάτρευε παρά την ωραιότητα και ουδέποτε θα ήνοιγε τούς ναούς του εις ένα Θεόν ταπεινόν, αιμάσσοντα, ά-

κανθοσταφανωμένον, μαστιγωμένον και προσηλωμένον επί του ξύλου εν τώ μέσω δύο ληστοῦν;

Ο Παύλος εβάδιζεν εν τώ μέσω κυπαρίων μεροδοξίας, κρίνους και άλλας, όπου κομψά μαρμάρια άγαλμάτια, θεοί προσφιλείς και θεληκτικοί, ανεφάνιζαντο μισοσκαπασμένοι από τάς συστάδας τών άνθρων. Καθ' όδόν συνήντα νέους, εφήβους και παιδιά, μ' έλαφράς χλαμύδας λευκάς, οι όποιοι τόν έπληθιαζαν και τόν έπολιόρκουν με άλληπαλλήλους ερωτήσεις:

«Από του έργασαι; Που πηγαίνεις; Η Ιερουσαλήμ είναι τόσον ωραία πόλις δσον αι Αθήναι; Διατί οι Έβραίοι δεν λατρεύουν ούτε Απολλώνια ούτε Αφροδίτην; Διατί έγκατέλειψες τόν παλαιόν θεόν τών Έβραίων; Ητο, μάς λέγουν, θεός τρομερός, άλλ' ήτο άράγε ισχυρός ως τόν Δία, πονηρός ως τόν Έρμην και γέροντός τόν Κρόνον; Μήπως απέθανε και αυτός όπως ο Χριστός, του όποιου είσαι ιερεύς; Προς τι μάς φέρεις ένα θεόν, ο όποιος δεν ανεστήθη παρά μιαν μόνον φοράν; Δεν γνωρίζεις ότι ήμεις έχομεν τόν Αδωνιν, πάντοτε νέον, πάντοτε ώραιόν ωραιότερον από τούς εφήβους του Πραξιτέλους, ο όποιος άποθνήσκει κατ' έτος και κατ' έτος αναγεννάται, μαζί με τούς πρώτους αποφάτελους;»

Ο Απόστολος, ζαλισμένος ως υπό

του βώμβου σμήνους μελισσών, δεν άπεκρίνετο διόλου, άλλ' εις κάθε βήμα ή άγωνία του ήξανεν. Θα έπρωτίμα κακόν τρεχείς σαρκασμούς ή ύβρεις. Οι Αθηναίοι ώρισμένως διέφευγον τό άμφιβλήστρον του λόγου του, διότι ήσαν πολύ μαλακοί ώστε να τολμήση να τούς ύποτάξη διά της βίας της πίστεως του. Ένας νεανίσκος τώ προσέφερε γελαστός ανθοδέσμην από έρυθράς άνεμώνας, μία νεάνις, καθημένη παρά την ρίζαν μιας συκής, επί του διαζώματος μιας στέρνας, έπαίξε με δύο περιστεράς, τών όποιών αι πτέρυγες ήσαν ύποκαυνοί. Έμειδίασε προς τόν ξέγον διαβάτην, τερπίζουσα εν άσμα της Σαφούς περιπαθής, προσερχόμενον από τάς άκτάς, τάς όποιας βρέχει τό Ιόνιον πέλα-

γος. Ένόμισεν ως να ήκουσε κάποιον φωνή, ή όποία τώ έλεγε: «Η θρησκεία που κηρύττετε είναι πολύ μελαγχολική και πολύ άγνή. Άφισε εις την χαράν των αυτών τα παιδιά, ύστερογεννητά ενός κόσμου, ο όποιος μετ' όλίγων δεν θα γνωρίζη πλέον χαράν!»

Και σιγά-σιγά άπεκρίθη: «Κύριε! αγαπή αυτόν τόν λαόν και διά τουτό ήθέλησα να σου δώσω την ψυχήν του!»

Οι νεαροί Αθηναίοι, νομίσαντες ότι ο Παύλος είχε θυμώσει μαζί των, άπεμακρύνθησαν.

Διερχόμενος από τόν Κολωνόν, είδε καθήμενον επί τών βαθυμίδων παλαιού ναίσκου τών Εύμενιδών, ένα μεγαλοπρεπή γέροντα, ο όποίος έφερε μεταξωτόν μαν-

δύον, πορφύροον και επί της κεφαλής λευκόν άνάδημα. Ητο ο Χαρμίδης, εις τόν όποιον οι φιλόσοφοι άπηγόρευσαν να εισέρχεται εις τούς κήπους των, διότι τούς ώνόμαζε σοφιστάς και άγύρτας. Οι Αθηναίοι όμως τόν έτίμων διά την άρετήν του.

Ίδών τόν Παύλον, ο Χαρμίδης ήγέρθη και τείνων τάς χείρας προς τόν ξένον: — Είσαι ο Έβραίος, τόν όποιον αυτή ή πόλις δεν θέλει νακούση; τώ είπεν. Έγώ είμαι πρόθυμος. Ίσότησα εις όλας τάς Σχολάς, έσπούδασα όλα τά συστήματα και βαρέθηκα πλέον την επιστήμην.

— Έλθέ, άπεκρίθη ο Παύλος θα σου δείξω τόν δρόμον προς την αλήθειαν και την ζωήν.

(Έπεται τό τέλος) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Άλογον με τρία αυτια

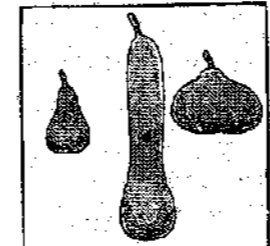
Το άλογον αυτό άνήκει εις τόν κ. Ντουά, από την βορειον Γαλλίαν. Έχει τρια αυτια, πολύ καλοσχηματισμένα, και δεν φαίνεται να ύποφέρη καθόλου από την πληθώραν αυτην των ακουστικων πόρων. Η εικων μας εινε πιστον αντίγραφον φωτογραφιας.

Περίεργος κορμός δένδρου

Το δένδρον αυτό εδρισκεται εις τό δάσος του κ. Τάλμκοτ, κτηματίου των περιχώρων του Έννελδ. Οπως βλέπετε εις την εικονα, ο κορμός του σχηματίζει αρκετά καθαρά την κατατομήν ενός ανθρωπίνου προσώπου.

Τα άκρα συναντάνται

Ίδου τρία άχλάδια, τό προς τά δεξιά καθώς και τό εν τώ μέσω της εικόνος, εφρέθησαν επί του αυτοσ κλώνου, έχουν δε πολύ διαφορετικόν σχήμα και πολύ παράδοξον και τά δύο: Το έν πεπλατυσμένον, τό άλλο ύπερμακρον. Το τρίτον άχλάδι, τό

προς τάριστερά της εικόνος, ετίθη διά να γίνη ή σύγκρισις μεταξύ αυτού, τό όποιον εινε κοινού μεγέθους, και τών άλλων δύο, τά όποια εινε υπερφυσικά.

Να συναρμολογηθού τα όκτώ αυτά μαύρα κομμάτια επάνω εις έν λευκόν τετράγωνον, ώστε να σχηματισθή εν τώ μέσω αυτών, λευκή, μια κωμική μορφή. Δεν εινε ανάγκη να στείλετε την λύσιν δημοσιεύεται άπλως χάριν διασκεδάσεως.

Μαγική Εικών

Ο χωροφύλαξ αυτός κυνηγά δύο λω-

ποδύτας. Είμπορείτε να τούς ανακαλύψετε;

Άλλοις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης της Διακλάσεως, από τάς Αθήνας, τάς Επαρχίας και τό Έξωτερικόν, είμπορεί να στείλη την λύσιν εις τό γραφετόν μας (38, όδός Βύρσιπιδου), συνοδεύων την αποστολήν του με μίαν δεκάδραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λυτών θα δημοσιευθόν. Αναλόγως δε του ποσού τό όποιον έκτελεσθή από τά δεκάλεπτα, θα εγγράψωμεν και πάλιν διά κλήρου μερικώς λύτας ως συνδρομητάς της Διακλάσεως δωρεάν, τών πρώτων κληρωθέντων δι' έν έτος, τούς δε λοιπούς δι' εξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Έάν κληρωθή συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθή).

Ο Δρομέας

Ίδου ο δρομέας, ο όποιος σχηματίζεται εάν κολληθούν καταλλήλως τά λευκά τεμάχια του Παιγνίου, τό όποιον εδημοσιεύθη εις τό 52ον φυλλάδιον.

Η λύσις

του Προβλήματος του Ιου φύλλου θα δημοσιευθή εις τό προσεχές, διότι έχάθη τό κλεισ τό όποιον είχαμεν έτοιμασθ, και τώρα πρέπει να γίνη άλλο.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΑΗΔΟΝΙ
'Αηδόνι μου γλυκόλαλο, τραγουδιότη τοφ
[Μάη,
Τί έχεις, πουλί μου, και κονέες και θλι-

τούσε ξένοιαστη, τής έρριξε τὸ φαρ-
μάκι του.
'Η πεταλούδα πέταξε λίγο ακόμη ἀ-
πηλαιομένα' έπειτα έπεσε κάτω και ξε-

ναντίον, ὅτι ἡ μὲν αἰληνῆς δὲν ἐκινεῖτο
ποσῶς αἰσθητῶς, ἀλλ' ὅτι τὰ νέφη ἐκί-
νοντο μετὰ τῆς μεγάλης ἐκείνης ταχύ-

—'Ο! δὲν με θλίβει οὔτε κληγή, ἀγιά-
[φρενη, μεγάλη,
Ὄντε ἡ βραδινὴ δροσιὰ τοῦ Μάη τάηδο-

Ο ΘΕΟΣ
Ποῖδς ἔχει δόση τῆ ζωῆ
Εἰς ὅλα τὰ μικρὰ παιδάκια,
Καὶ ποῖδς κυττάει γιὰ τὸ φαί

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΣΤΡΟΥ
Εἰς τζέντλεμαν "Αγγλὸς περιπατεῖ
μῖαν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ κρηματώματος τοῦ
Σηκουάνα, ὅτε αἰφνης τὰ ὑποδήματά

ΦΘΟΝΟΣ
Μία ὥραία πεταλούδα ζοῦσε σ' ἓνα
κῆπο γεμάτο λουλούδια. Πετούσε ἀπὸ
λουλούδι σὲ λουλούδι, τὰ καλημέριζε, τὰ

Ο ΝΕΑΡΟΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ
'Ο 'Αββῆς Gassendi ἀπὸ τῆς παιδι-
κῆς του ἡλικίας ἐδέχθηεν ὅτι θὰ κατα-
στή ἡμέραν τινὰ ἔνδοξος ἀστρονόμος.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
'Η Γλυκερία 'Ελλῆς παραπονεῖται ὅτι μὲ τὸ
συνάχι διαφέρει πολὺ ἀπὸ τῆς μητῆς.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ,"

['Η ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν δημοσιεύω κα-
τωτέρω, δὲν εἶνε μόνον καλογραμμένη, ἀλλ'
εἰρησέει καὶ νὰ παραδειγματίσῃ πολλούς.
'Ο γράφων, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐπὶ ἐν ἔτος ἀγοραστής,

διὰ τὸ 1911, τὸ ὅποιον εἶνε: Μπαρμπά-
Γεωργός.
'Ιδριόν μου, τὸν ὅποιον μεθ' στέλεις «Poste
restante».
4.50 διὰ μίαν ἐξαμηνιαίαν συνδρομὴν τοῦ
κ. 'Αλεξάνδρου Π* μαθητοῦ, ἐνταῦθα* καὶ
4.50 διὰ μίαν ἐτήριαν τοῦ Μιλτιάδου Α* μα-

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.
δὲν εὐκαιρῶς νὰ σὲς ἐπιλήσω σήμερον. Καὶ αἱ
'Εγκρίσεις αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος θὰ δημοσιευ-
θοῦν εἰς τὸ προσεχές. Ὑπομονὴ ὅσοι μου ἐ-
στεῖλας!

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ
τοῦ τόμου τῆς Δια-
πλάσεως τοῦ 1910,
ἐρυθρὰ μετ' χρυσῶν γράμματων, δι' ὁ-
σοῦς θέλουσιν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλ-
λάδια τῶν εἰς τόμον, θὰ εἶνε ἔτοιμα
μετ' ὀλίγον καὶ θὰ πωλοῦνται εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας. Στέλλονται ταχυδρο-

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
[Ὁδὲν ψευδώνυμον ἰσχύοντα ἢ ἀνεπιβεβαίω-
τον, ἀν δὲν ἀνεπιβεβαίωται ἀπὸ τὸν δικαιώματός φρ. 1, τὰ ἰσχύον-
τα ἢ ἀνεπιβεβαίωτα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου
1911. *Ὅσα ἀποδεύονται ἀπὸ α, ἔχουσιν εἰς ἀγῶνα,
καὶ ἕνα ἐπὶ κ. εἰς κούρτια].
'Νέα ψευδώνυμα: 'Ισοκρίσις 'Αθήναι,
κ. (Α. Α.) Μελαχρονούλα, κ. (Θ. Α.) Περ-
ρότος, κ. (Δ. Σ) Κραυγὴ Νίκης, κ. (Κ. Π.)
Φοινὴ τῆς 'Αναγεννήσεως, κ. (Χ. Χ) 'Από-
θνητο Σοῦλι, κ. (Γ.) Φοιτητικὴ 'Ενωσις, κ.
(Π. Κ.) Δοθίη 'Ηπειρος κ. (Ο. Β).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"
'Αθήναι, 38, ὁδὸς Ἐυφροσύνης
τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1910
'Αββῆς ἀμφιβάλλω, 'Αστεριὸς Ὀυρανὸς δι-
ἀπέχθησα ἐν ἄσπρῃ ἀληθινῶν καὶ αὐστῶν φι-
λῶν. 'Η ἐπιστολή σου μεθ' ἤρεσε ὅσον καὶ ἡ
τοῦ φίλου μου Μπαρμπά-Γεωργίου, τὴν ὁ-
ποῖαν δημοσιεύω παραπάνω.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ
Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλ-
λάξουν:—'Η Δούκισσα τοῦ Δάντου, (0) μετ'
Γαρδάναν, Μαγαρίνην Φύσιν, Γαλανόλευκην:
—'Η Αὐτοκράτειρα τῶν Βαλκανίων, (0) μετ' Κα-
μάρι τῶν Γουέρον, Αἰματοβρετικὴν 'Ελληνι-
κὴν Σημαῖαν, Βάρακα τοῦ Κανάρη, Κορη-
κοπούλαν, Κρυὰ Παλαδιά—'Η Βελοφόρος
'Αρτεμις μετ' τὸ Χρυσὸ Παγῶν.

Πεταγὴ Νεοαἰθούλα, αὐτὰ τὰ φυλλάδια
ποῦ ἐξήγησες, σοῦ τὰ ἔστειλα καὶ πάλιν διὰ
τρίτην φορὰν. 'Ας ἐλπίσω πλέον ὅτι θὰ τὰ
λάβῃς. Εἰπέ εἰς τὴν 'Αττικὴν Νῆκτα χαιρε-
τίσματα.

'Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
τῆς: Φοινίκα τῆς 'Αναγεννήσεως (ἔστειλα
ἐλήφθη) μὴ ἀπαλπίσῃσαι, ἐπίμενε, καὶ θὰ ἐπι-
τάχῃς) 'Απόθνητο Σοῦλι (ἔως νὰ τελειώσῃ
αὐτὸς ὁ διαγωνισμὸς, στέλλε τὰς λύσεις μετ'
τὸ παλαιὸν σου ψευδώνυμον) Δουναῖον (ἔσ-
σερα χρόνια! πῶς ἐπέρασαν!... ἔδωσα τὴν
ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ. Φαῖδωνα) 'Εξόμ-
στον 'Ατθίδα (ἔνα μου ἔστειλες ἐνὶ τῷ τῶρα
εἶνε πολὺ καλὰ, καὶ μαρτυροῦν ὅτι ἀν κατα-
γίνῃς, θὰ γράψῃς πολὺ καλλιτέρα' ἐκεῖνο εἶχε
κληροθῆ ἀπὸ κρίν, ἀλλὰ τὸ ἐρύλαξα ἐπιτή-
δες, ἔνεκα τοῦ θέματος, διὰ νὰ ἐγκαινίσω τὴν
Σιλιδα τοῦ νέου μας ἔτους) Θεοειδὴ 'Αλέ-
ξανδρον (ποῦ ἔλας ἔστειπάδων! ἐνῶκα τοὺς
ἔχει τῶρα τοὺς ἀγοραστὰς του! ἀμὴ τὶ θαρ-
ρεῖτε; 'Αλεξάνδρος) εἶνε αὐτός!) Αἰερίδα
τῆς 'Ελλάδος (ἀριστοτέτῃ ἡ ἐπιστολή σου
ἐλήθη, εἶνε φοβερὸν καὶ συλλογίζεται κανεὶς
πῶσον κακομεταχειρίζονται μερικὸι τὰ ζῆα καὶ
τὶ ἀχαριστία δειχνοῦν εἰς τοὺς πολυτίμους
αὐτοὺς βοηθοὺς τοῦ ἀνθρώπου!) Κωνσ. Γ.
Καρ. (τὶ θὰ καταλάβῃς ἀπὸ ἓνα ἀριθμὸν; σοῦ
λέγω ἄλλως ὅτι εἶνε πολὺ ὀλιγώτεροι ἀφ'
ὅσους χραιζίζονται καὶ ὅτι ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸ
περιοδικόν, κρῖνε νὰ τοὺς αὐξήσῃτε) Τσιγ-
γαρέλαν (ἔχει καλῶς βραβείον ἔστειλα εὐχό-
μαι περατικὰ εἰς τὸ μαματῶ) Αὐτοκράτειραν
τῶν Βαλκανίων (ἔρατα, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀνε-
φάρμοστα) Ὀυτία (βραβείον ἔστειλα προση-
χῶς ὀργίσω καὶ δεύτερον μυδιότορμα... ἀε-
ραπολιτικόν!) Ἄλγειρον (ἀφοῦ καὶ σὸ ἐρω-
τᾶς διὰ τὸ δεύτερον μυδιότορμα, σὸ πληρο-
φοροῦ ὅτι θὰ εἶνε καὶ λαμπρῶς εἰκονογραφη-
μένον) Κορηνογαῖον 'Αστὴρα (πῶς νὰ τὸ δη-
μοσιεύσω; πρῖνε νὰ σταίλῃς Μ. 'Αγγελίαν)
Διωργῶν τῆς Νεολαίας (ἔστειλα) Μπαρμπά-
Γεωργίου (λαμπρῶς εὐχόμεαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν)
Μεγαροβίαν (οἱ λόγοι ἀσημαντοὶ ἠμπαροῦσα-
τε νὰ ἐπιμείνετε) Μάδρον Μπόσων (λυ-
πηρόν, ἀλλὰ τὶ νὰ γίνῃ!... διὰ τὰς «Κυρια-
κὰς» σὲς εἶπα εἰς τὸ προηγούμενον) Γυμνά-
σιον 'Ιωαννίνων, Κάριον, Σιλιδα, Ρυγο-
λάτιον, κτλ. κτλ.

Ὅχι, Ποθητὴ Κωνσταντινούπολις, ὅσα
ψευδώνυμα καὶ ἐν ἔλλῃ, μόνον μετ' τὸ ἐν
εἰρηροῦς νὰ λάβῃς μέρος εἰς τὸν ἴδιον διαγω-
νισμὸν. Τὰ Εἰδῆμα τοῦ Συλλόγου σὰς ἀνή-
κουν εἰς τὸ Συμβούλιον, τὸ ὅποιον τὰ μοιρά-
ζεται εἰς ἑσὺ.
'Ουκίκα τοῦ Διαβόλου, ἡ ἐπιστολή σου μετ'
κατηγοήσεως. Εἶδα πρῶτον ὅτι ἔχεις θῆλησιν,
χαρκτηρὰ, ὀρθὸν νοῦν' διότι εἰς τὴν περι-
χρᾶσιν ἐκέλην ἔκαμες ὅ,τι ἔπρεπε, παρ' ὅλα
τὰ ἐμπόδια. Δεύτερον εἶδα, ὅτι μάταιος
πολύ, καὶ φαντάζεσαι πῶσον εἶμαι κολακει-
μένῃ, ὅταν συλλογίζομαι ὅτι μάταιόν τό-
σον καλὰ καὶ ἀνεπτυχόμενα κορίτια.
Δοθίη 'Ηπειρος, αἱ παραγγέλαι σου ἐξετε-
λέσθησαν. 'Ελπίζω ὅτι τὸ νέον μας μυδιότο-
ρμα σοῦ ἤρρεσεν ὅσον καὶ ὁ 'Τίσκος. Δὲν
φαίνεται τίποτε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν πῶσον θὰ εἶνε
παρακάτω ὄρατον;
'Η 'Εξαιρετικὴ Κλήρωσις 'Εγενεῖ καὶ θὰ
δημοσιευθῇ πρόσχῳ: 'Η Α' τακτικὴ Κλή-
ρωσις θὰ γίνῃ τὴν 15 'Ιανουαρίου, φροντισατε
λοιπὸν νὰ νῆνεύσατε ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν
σας διὰ νὰ λάβετε μέρος.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 14
Δεκεμβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τετρατά, μορφωτικά και θρησκ., ιδιαι-
τέρως κατά της „Διαπλάσεως των Παιδών“.

- Ο Άγγελος της Αγάπης (60 εικόνες) φρ. 6. Χρυσόδ. φρ. 8.
- Τό Βιβλίον της Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.
- Τό Θῆμα τοῦ Φθόνου, (20 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Δουκίωμα μικρῶν μουσικῶν, Έκαστον τετράδιον φρ. 0,15
- Δόση 7 τετραδίων φρ. 1,—
- Δόση 15 τετραδίων φρ. 2,—
- Δόση 25 τετραδίων φρ. 3,—
- Η Μαγονία, (21 εικόν.) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Η Μούσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα) φρ. 1,50. Χρυσόδ. φρ. 2,50.
- Η Νίνα (20 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Παιδικοὶ Διάλογοι (Κουρτίδου) Σειρά Α' φρ. 1,20. Σειρά Β' φρ. 1,20.
- Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.
- Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομὲς) ἑκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ἑμὸς, φρ. 2,50.
- Πράξις δ Νικίου (24 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Ο Πυρροπόλεως (24 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Ἰσὴρ Πατριδοῦ (35 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Ο Φάτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαρματσίδου, φρ. 0,60.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δοκίμα: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 4 Ἰανουαρίου ἐκ τῶν Ἐπαρχικῶν μέχρι τῆς 11 Ἰανουαρίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 29 Ἰανουαρίου.

[• Ο γράψας τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ἑκάστου θύρον τὰ γράμματα τῆς λύσεως τῶν αἰ διακριτικῶν πολεῖται ἐν τῷ ἑξαετηρίῳ μας εἰς φανίλλους, ὧν ἕκαστος περιεχί 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

21. Λεξιγράφος

Ἡθέλησεν ἕνας θεὸς καὶ τῶν βροσκῶν προστάτης, Μαζὶ μὲ μίαν πρωτεύουσαν χώραν ἐνδοξοτάτης Νᾶ γίνοντες ἄχωριστοι οἱ δύο τοὺς ἕνα γράμμα. Καὶ τότε γὰρ τὸ θάμμα: Ἦχοι, φωνῆς ἀποβούται σάπτυγγων καὶ κυματῶν εἶνε ἀρχαία ἑορτὴ ἐκ τῶν πολλῶν μεγάλων.

• Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Στρατιογράφου Ἐλλήνων.

22-24. Συλλαβόγραφοι καὶ Ἀναγραμματισμοὶ

- α). Φθόγγος μουσικῆς καὶ γράμμα.
 - β). Ἐκαστην εὐθέως τὸ θάμμα, Ζῶσ θραυτοῦ τοῦ σπιτιοῦ.
 - γ). Ἡ δευτέρα συλλαβὴ τοῦ Μ' ἄλλο γράμμα τοῦ ἀφαθείτου, Κάνουν γλῶσσιμα καλὰ.
 - δ). Ἐνα σίγμα ἐν προσθέσει Καὶ τὸ ἀναγραμματισμοῦ, Μὲ αὐτὸ θὰ σχηματισῶ Στόλισμα καθε σπιτιοῦ, Μάλιστα τοῦ σαλονιοῦ.
- Ἐπιτάλη ὑπὸ τῆς φιλολόγου τοῦ Βασιλεῖ

25. Μεταγραμματισμοὶ

Εἰς τὴν τσέπη πάντα μ' ἔχεις
Καὶ πολλὸ σοῦ γρηγοριῶ
Καλοκαίρι καὶ χειρῶνα.
Ἄν μᾶλλον τὸ καράλι,
Νύχτα-μέρα θὰ μὲ βλέπῃς
Ἐμπροστὰ εἰς τὴν εἰκόνα.

• Ἐπιτάλη ὑπὸ τῆς Ἀεροναυτοπόλου

26. Δημόδες Ἀνιγμία

Τὸ λάκκο λάκκα πύργαινα,
Ἐύρισκα μίαν πέριδικα,
Τὰ φτερά τῆς ἑρωγῆ,
Τὸ κορμὶ τῆς πέταγα.

• Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Μακεδόνου

27. Γωνία

***** = Στρατηγὸς Μ. Ἀλεξ.
***** = Νῆσος τοῦ Ἴονίου.
***** = Ἀρχαῖος ποιητής.
***** = Ἀρχ. πόλις τ. Ἀσίας
***** = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
***** = Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
***** = Νῆσος τῆς Ἰταλίας.

Οἱ σταυροὶ διάσημος γλῶσσης.

• Ἐπιτάλη ὑπὸ τῆς Ὀνειροκρίτου Πατριδοῦ

28. Ἀξιόθρησκον Παιγνιον

Ἐξεταζόμενος εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ὁ μικρὸς Τάκτις, ἀπαγγέλλει κατὰ σειρὰν τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς: 5, 6, 30, 2, 6, 12, 3, 15, 1, 6, 6, 1, 7, 750. Τί τοῦ εἶχαν δώση γὰρ καμῆ;

• Ἐπιτάλη ὑπὸ τῆς Ὀνειροκρίτου Φυχίς

29. Ἀκροστίχων

Τὰ δευτέρα γράμματα τῶν καθῆτοι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν ἀρχαῖον Ρῆτορα;

1, Ἄστομα; 2, Στοιγιστὸν; 3, Ρουή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; 4, Ἀγαπητὸν πρόσωπον; 5, Ἰγὸς τοῦ Πριάμου; 6, Οὐραγιον σῆμα.

• Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ὀνειροκρίτου

30. Φωνητολόγιον

v - t - δ - κ - σ - τ - μ - ν

• Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Μικρομύκη

31. Γράφος

οἰ οἰ
οἰ οἰ
μ οἰ
οἰ οἰ

Βολήν

• Ἐπιτάλη ὑπὸ τῆς Γλωσσίας Ἐλλείδος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 47

495. Δανάη (Δάν, ἰα.)—496. Κόραξ-θώραξ.
497. ΜΥΣ 498-502. Τῆ προσθήκη
ΓΑΩΡ τοῦ Ε: ἕνος, Νάφος, ἰε-
ΣΩΡΟΣ ραξ; κίμαξ, ἀναξ.—503,
ΡΟΔΗ ΙΤΑΛΙΑ (γάρκισσος; σί-
ΣΗΜ Τορ, ΜαρΑβῶν, ἀδεΛ-
φός, Ἀξίς, Ἰσπανία).—504. (•) ἀπερ-
σκεπτος νῆος μετανοεῖ γέρων.—505. Ἡ ση-
μαία εἶνε ἐμβλημα τῆρον (εἰς ἰ με α ἰ - ε ἐν
βλγ - μα ἰέρων.)

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἑλληνικῶν τόμων τοῦ 1910 ἐνεκεν ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς φύλλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες γὰρ τὸν συμπληροῦσθαι, παρακαλοῦνται γὰρ ζητήσουν τὰ φύλλα τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντες μαζὶ καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον) μέχρι τέλους Δεκεμβρίου. Αὐτοὶ δλονεῖν καταρτιζόμενοι τοὺς τόμους τοῦ 1910 καὶ πιθανὸν ἀργότερα γὰρ μὴ περισσεύουν χωριστὰ φύλλα πρὸς πώλησιν.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1ου ΦΥΛΛΟΥ [Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 17]

ΑΘΗΝΩΝ Ἰωάν. Σ. Σαυοδύλλης, Χρ. Ματρουκίδης, Ἠλ. Σπ. Κωνσταντίνου, Ἰωάν. Ρουσσόπουλος, Ἰωάν. Ἀντ. Νικολαΐδης, Ἰωάν. Θ. Σουλιώτου, Μιχ. Ἀντ. Παπαγεωργίου, Ἰωάν. Βλαχάκου, Ἰωάν. Δουλιώτη, Ἀλέξ. Β. Σαυοδύλλης, Νικ. Σ. Ἀποστολίδης, Κωνστ. Στάθ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ Ἀθ. Π. Μερμηγκῆς, Β. Μ. Κούρης.

ΕΠΙΧΡΗΣΙΟΝ

ΔΙΠΛΟΥ Ἀ. Κωνσταντίνου.
ΑΝΔΡΟΥ Ἀντ. Μ. Λαυροῦ.
ΑΡΓΥΡΑΣΤΗΣ Ἀ. Β. Καραλάς.
ΒΟΛΟΥ Ἀντ. Ἀργυροπούλου, Ἰωάν. Φίλιππος.
ΓΥΘΕΙΟΥ Ἀντ. Φωγγίτης Ἀντ. Φωγγίτης, Ἐυδοκῆς Νάση.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ Φωφ. Γ. Σαυοδύλλης, Ἀργυρὸν Στεῖν, Ἀναστ. Σ. Τηλεμάχου, Μικροκρίτου, Μιχαῆλ Σ. Νάση.
ΔΑΥΡΙΟΥ Ἀντ. Διβάτος.
ΑΛΕΞΟΥΠΟΛΕΩΣ Ἀντ. Α. Μαρτυροῦ, Ἀσπασία Ἀντ. Παπαγεωργίου.
ΠΑΤΡΩΝ Σουλ. Γ. Παπαγεωργίου.
ΣΠΑΡΤΗΣ Ἰωάν. Γ. Κονῆς, Κωνστ. Γ. Ρασογιάννης, Ἀθ. Γ. Βαλασόπουλος.
ΣΥΡΟΥ Ἰωάν. Π. Ἰωαννινοπούλου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ Γ. Τ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Γ. Μοῦσος.
ΣΙΦΙΑΣ Ἀνδρέου Τζακου.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Θ. Χρ. Κωνσταντίνου, (52) Ἰωάν. Γ. Σουλιώτου, (52) Μιχαῆλ Μιχ. (51)
ΝΟΒΟΡΩΣΣΙΕΣ Σοφία Κωνσταντινίδου, (51)
ΠΟΡΤ-ΣΑ Ἰ. Α. Σοφία τῆς Δουβλοῦ (52) Καλλιόπη Β. Πατριδοῦ, (52) Ἰωάν. Γ. Νίγηρ, (52) Ἰωάν. Γ. Σαυοδύλλης, (52) Ἰωάν. Γ. Παπαγεωργίου, (52) Καλλιόπη Γ. Καθάρτου, (52) Κωνστ. Ν. Σαυοδύλλης, (52) Μαρία Κωνσταντινίδου, (52) Ἀνατ. Μ. Κωνσταντίνου, (52) Κωνστ. Κωνσταντίνου, (52) Ἐλίση Σουλιώτου, (52) Ἀθανασία Ἀδερῶ, (52)
ΠΡΟΪΜΝΟΥ Μιχαῆλ Γ. Σαυοδύλλης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐδόντων ὄφθη τὴν λύσιν τὰ δόματα ἐπιθῶσιν εἰς τὴν Κληρονομία ἐλληνοφθῶνων δι' οἱ ἔστι: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Σ. ΤΡΑΪΤΑΛΗΣ ἐκ Κωνσταντίνου καὶ ΜΙΧ. Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ὁδὸς Νοσοφ. 1, ἐν Ἀθήναις, καὶ ὁ μὴν πρόβος ἐπεφάση δι' ἑ μῆνας, ὁ δὲ δευτέρος διὰ τρεῖς. Πληροῦσθαι λεπτὰ 30 διὰ τὸν προσηχθὲν Διαγωνισμῶν.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 18 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,40.

Τόμοι 6 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηρηλώθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894-1909

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

• Ἄδεται φρ. 3 ταχυδρομικῶς; 3,50. Χρυσόδ. φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

• Ἄδεται φρ. 7 Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1910, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

• Ἄδεται φρ. 8 Χρυσόδετος φρ. 10.